

ISSN 1642-6045

Miesięcznik Parafii MB Królowej Polski

GŁOS

Arki Pana

Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej

Kraków-Bieńczyce

Czerwiec 2019

Rok XXV Nr 06 (410)

**20.06.2019 R.
UROCZYSTOŚĆ
BOŻEGO CIAŁA**

KALENDARZ LITURGICZNY – CZERWIEC 2019 R.

02.06. – UROCZYSTOŚĆ WNIĘBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO. W 40 dni po Zmartwychwstaniu – Pan Jezus wstępuje do nieba.

06.06. – ŚW. NORBERT – niemiecki arcybiskup, jedyny święty o tym imieniu, (XII w.). Jego spuścizną jest zakon norbertanów, który w XIV wieku przechodził swój złoty okres.

08.06. – ŚW. JADWIGA – królowa, władczyni, która dała początek dynastii Jagiellonów w Polsce, (XIV w.), fundatorka podupadłej Akademii Krakowskiej.

09.06. – ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO – zwane w Polsce Zielonymi Świątkami.

10.06. – NMP MATKI KOŚCIOŁA – drugi dzień Zielonych Świąt.

13.06. – ŚW. ANTONI PADEWSKI – kapłan, doktor Kościoła, (XIII w.), patron chorych, ubogich, orędownik rzeczy trudnych i zaginionych.

14.06. – BŁ. MICHAŁ KOZAL – niezłomny polski biskup i męczennik obozów koncentracyjnych, spalony w krematorium w Dachau.

16.06. – UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ.

17.06. – ŚW. ALBERT CHMIEŁOWSKI – atysta, powstaniec styczniowy, potem krakowski tercjarz franciszkański, (+1916 r.). Założyciel Zgromadzenia Braci i Sióstr Albertynów.

20.06. – UROCZYSTOŚĆ CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ – BOŻE CIAŁO.

24.06. – UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCICIELA. Przez chrzest Jezusa w Jordanie, św. Jan wprowadził Go w życie publiczne; sam zaś zginął jako męczennik z ręki Heroda w 32 r.

26.06. – ŚW. ZYGMUNT GORAZDOWSKI – polski kapłan, (+1920 r.); założyciel Zgromadzenia Sióstr św. Józefa.

27.06. – ŚW. WŁADYSŁAW – polsko-węgierski król, (XI w.), zasłużony głównie dla młodego Kościoła węgierskiego.

28.06. – UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

29.06. – ŚW. APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA – I w. – pierwszych następców Jezusa, biskupów Rzymu i zwierzchników Kościoła Chrystusowego.

Najważniejsze wydarzenia w Kościele – Czerwiec 2019

1 czerwca – Ogólnopolskie Spotkanie Młodych – Lednica 2000. Po raz dwudziesty trzeci Pola Lednickie wypełnią się młodymi ludźmi. Uczestnicy spotkania na Lednicy będą starali się odkryć, że z sakramentów spowiedzi i eucharystii płynie siła do przezwycięzania trudności, z którymi muszą się mierzyć w codziennym życiu. W programie tegorocznego Spotkania Młodych, które odbędzie 1 czerwca na Polach Lednickich przewidziano m. in. błogosławieństwo księży. Tym razem, to młodzi wyciągną ręce nad kapłanami i będą się modlili o dobrych spowiedników.

2 czerwca – Dzień Dziękczynienia, Święto Opatrzności Bożej - Istotą działania Centrum jest nieustające dziękczynienie Opatrzności Bożej za łaski okazane Narodowi Polskiemu,

a także budowanie idei wdzięczności z innym ludziom.

6 czerwca – W Warszawie odbędą się obchody rocznicy mianowania pierwszego nuncjusza apostolskiego po odzyskaniu niepodległości przez Polskę. Nuncjusz Apostolski w Polsce jest reprezentantem Ojca Świętego i Stolicy Apostolskiej zarówno wobec Kościoła partykularnego, jak i władz państwowych. Od momentu nawiązania pełnych stosunków dyplomatycznych Stolicy Apostolskiej i Polski w XVI w., w Polsce misję dyplomatyczną pełnią nuncjusze apostolscy.

13-15 czerwca – W Świdnicy odbędzie się 383. Zebranie Plenarne KEP. Spotkanie będzie połączone z obchodami 15-lecia diecezji świdnickiej, którą powołał do istnienia św. Jan Paweł II, 24 lutego 2004 roku.

BOŻE CIAŁO

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej obchodzona jest każdego roku we czwartek, po uroczystości Trójcy Przenajświętszej. Początki obchodzenia tej uroczystości sięgają XIII

wieku, w całym Kościele wprowadzono ją w 1317 r.

Treść i wymowa Bożego Ciała nawiązują do atmosfery Wielkiego Czwartku, kiedy to podczas Ostatniej Wieczerzy w Wieczerniku wraz ze swymi uczniami, Chrystus ustanowił Przenajświętszy Sakrament. Eucharystia, będąca uobecnieniem Ofiary Nowego Przymierza przyjęła formę posiłku w postaci chleba i wina; tym samym Bóg zaprosił nas wszystkich jako swoją rodzinę do stołu eucharystycznego, by nakarmić pokarmem Bożym, przeistoczonym z chleba i wina. Jest to Wielka Tajemnica Wiary, która sprawiła, by pamiątkę tę, pełną radości

ISSN 1642-6045

Wydawca: Parafia Rzymsko-Katolicka pw. MB Królowej Polski Krakowie – Bieńczykach
Zespół redakcyjny: Ks. dr Krzysztof Biros – asystent kościelny, Tadeusz A. Janusz – redaktor naczelny; Maria Wileńska – sekretarz redakcji; Małgorzata Modzelewska; Stanisław Malara; Tadeusz Palka – foto;
Adres redakcji: 31-831 Kraków, ul. Obrońców Krzyża 1; tel. (do parafii) 12 644 06 24; tszunaj@poczta.onet.pl.
 Koszt wydania jednego egzemplarza gazetki 2 zł.

Nakład 1.000 egz.; Redakcja pracuje bez honorariów; Redakcją „Głosu Arki Pana” można się kontaktować przez skrzynkę pocztowa na drzwiach Redakcji; Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo do skracania tekstów zmiany tytułów oraz nie bierze odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

obchodzić poza Wielkim Tygodniem. Ostatecznie ustalono, że Boże Ciało, liturgicznie Kościół czci po oktawie Zesłania Ducha Świętego, dziękując Bogu za dar Eucharystii. Autorem formularza mszalnego i brewiarzowego o tej Bożej Tajemnicy jest św. Tomasz z Akwinu.

Z czasem, dla wyrażenia kultu Najświętszego Sakramentu, po uroczystej sumie i kazaniu, wprowadzono eucharystyczne procesje wiernych ulicami parafii. W Polsce tradycyjne uroczystości

związane ze świętem Bożego Ciała obejmują mszę świętą, po której następuje procesja do specjalnie zbudowanych na ten cel czterech ołtarzy. Przy każdym z ołtarzy odczytywany jest fragment jednej z czterech Ewangelii, opowiadający o Eucharystii. W uroczystej procesji biorą udział wierni, często ubrani w ludowe stroje. Dzieci posypują drogę procesji kwiatami, niesione są święte relikwie, obrazy, feretrony i śpiewane pieśni ku czci Najświętszego Sakramentu. Pierwszy

opis przebiegu tej uroczystości pochodzi z XIV wieku.

Wiarę we Wszechmoc Boga w hostii utajonego wyrażamy, klękając podczas każdej Mszy Świętej w czasie Przeistoczenia i Komunii świętej; biorąc udział w procesjach i adorując Przenajświętszy Sakrament wystawiony jest przez cały dzień w Grocie Matki Bożej Fatimskiej.

MTW

40 rocznica I pielgrzymki Jana Pawła II do Polski, (2 – 10 czerwca 1979)

POMIĘDZY CHRZTEM W WARSZAWIE A BIERZMOWANIEM W KRAKOWIE

Wybór Karola Wojtyłę na Stolicę Piotrową i entuzjastyczna reakcja narodu zaskoczyły całe polskie społeczeństwo, ale przede wszystkim był szokiem i wprowadził w panikę członków Biura Politycznego KC PZPR, dostojników partyjnych i członków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych MSW, którzy w nieoficjalnych wypowiedziach - jak powiedział dr Jan Żaryn z IPN - od listopada 1978 r. określają ten fakt jako "nieszczęście, które nas dotknęło", wywołując w nich gorzkie refleksje na temat klęski komunizmu w Polsce.

Jeszcze nie minął pierwszy szok, gdy w kilka miesięcy po wyborze musieli się zmierzyć z następną dla siebie niemiłą niespodzianką. Prymas kard. Stefan Wyszyński zaprosił Papieża do Polski. Do I pielgrzymki Jana Pawła II do Ojczyzny doszło już 8 miesięcy po konklawe, w dniach od 2 do 10 czerwca 1979 r. Prymas natychmiast po powrocie z konklawe publicznie ogłosił, że zaprosił Jana Pawła II do Polski zaraz po jego wyborze. Ta wiadomość zirytowała Biuro Polityczne KC PZPR, a szczególnie Stanisława Kaniewicza, który odpowiadał za kontakty z Kościołem. Według relacji Edwarda Gierka, pierwszego sekretarza PZPR, już na początku 1979 roku zadzwonił do niego sekretarz generalny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Leonid Breżniew, by odradzić, a wręcz zakazać mu wpuszczenia papieża do Polski. Gierek tłumaczył mu, że w porównaniu z wcześniejszą sytuacją, gdy nie dopuszczono do wizyty w Polsce papieża Pawła VI, sytuacja jest

fol. Jan Zych

trudniejsza, bo Jan Paweł II jako polski obywatel ma prawo przyjechać do swojego kraju, a odmowa mogłaby wywołać napięcia społeczne. Nawet tuż przed pielgrzymką Breżniew radził Gierkowi: "Powiedźcie papieżowi, on mądry człowiek, żeby oświadczył publicznie, że nie może przyjechać, bo zachorował" - tak wspominał Edward Gierek w wywiadzie - rzecze "Przerwana dekada". Władze czyniły wszystko, najpierw by do pielgrzymki nie dopuścić, a potem by zmienić jej termin (papież chciał przyjechać w maju, na uroczystości św. Stanisława BM, co dla władzy było nie do przyjęcia, bo uważały, że św. Stanisław jest symbolem oporu wobec władzy), uzgodnić teksty papieskich wystąpień, a wreszcie, by zminimalizować jej skutki. Nie

zaakceptowano programu pielgrzymki, który przedstawiła strona kościelna. Wykluczono m.in. wizytę papieża w Poznaniu, Wrocławiu, Katowicach i Piekarach Śląskich oraz nie zezwolono na przejazd ulicami Nowej Huty, starając się w ten sposób ograniczyć kontakt papieża z wiernymi oraz zmniejszyć ryzyko ewentualnych manifestacji. Ostatecznie na trasie papieskiej pielgrzymki znalazły się: Warszawa, Gniezno, Częstochowa, Kalwaria Zebrzydowska, Wadowice, Kraków i były niemiecki obóz koncentracyjny w Oświęcimiu. By ograniczyć możliwości bezpośredniego kontaktu z Ojcem Świętym, papież przemieszczał się helikopterem, a nie odkrytym samochodem. Aby zmniejszyć frekwencję, starano się ludziom ograniczyć środki

transportu, utrudniać zwolnienia z pracy. Specjalne instrukcje nakazywały, aby telewizja nie pokazywała młodzieży i wiwatujących tłumów, zawężając przekazywany obraz jedynie do duchowieństwa oraz ludzi starszych. Nad wszystkim czuwał wywiad, kontrwywiad, Służba Bezpieczeństwa i pion techniczny odpowiedzialny za podsłuchy, obserwację fotograficzną i filmową. Podczas pielgrzymki służbę pełniło ok. 90 tys. funkcjonariuszy MO, ORMO i SB. Mimo tych wszystkich zabiegów władz, pierwsza pielgrzymka Jana Pawła II stała się przełomowa - miała znaczenie nie tylko dla wolności Kościoła w Polsce, ale również pośrednio wpłynęła na odzyskanie przez Polskę i jej obywateli pełnych swobód demokratycznych. Zdaniem wielu analityków, to, co papież mówił podczas tej pielgrzymki przyczyniło się do powstania w następnym roku "Solidarności".

fot. Andrzej Wrobel

Na trasie papieskiej pielgrzymki znalazła się Nowa Huta. 9 czerwca 1979 r. o godz. 11.40 papieski śmigłowiec wylądował na stadionie „Hutnika” w pobliżu opactwa oo. Cystersów w Mogile - Nowej Hucie. Tłumy wiernych zgotowały papieżowi niezwykłą owację. Przejazd papamobile ul. Igołomską i Klasztorną trwał ponad pół godziny. A Piotr naszych czasów uśmiechał się i wszystkim błogosławił...

Starz papieski zbudowano w przyklasztornym ogrodzie. Ojciec Święty wygłosił homilię, której przysłuchiwali się także kardynałowie: Joseph Ratzinger z Monachium, Franz Koenig z Wiednia, Joseph Gray z Edynburga, Frantisek Tomasek z Pragi.

Jego pierwsze słowa, wspomina o Korneliusz Jackiewicz OCist., nawiązywały do mogińskiego Sanktuarium Krzyża Świętego:

„Przybyłem na to miejsce, by uczcić tę najcenniejszą relikwię, jaką zostawił nam Chrystus na ziemi – swój Krzyż”. I mówił Ojciec Święty – opowiada dalej o Korneliusz - o tym starym Mogińskim Krzyżu odziedziczonym po czasach piastowskich, ale mówił również o nowym Krzyżu postawionym w Nowej Hucie, gdzie miał być zbudowany pierwszy kościół. Kiedy złość ludzka chciała ten Krzyż usunąć, to mieszkańcy dzielnicy stanęli w jego obronie – połała się krew, a Krzyż się ostał i stoi tam do dnia dzisiejszego – jako świadectwo żywej wiary mieszkańców Nowej Huty. Pamiętajmy, że ulica prowadząca do tego kościoła nosi imię Obrońców Krzyża. Ojciec

Święty przemawiając do pielgrzymów mocnym głosem, podkreślił: „Razem z wami dyrektorzy, inżynierowie, hutnicy, robotnicy budowałem Nową Hutę, ale budowałem ją na fundamencie Chrystusowego Krzyża”. Dalej mówił, że w pracę ludzką wpisany jest krzyż. Te słowa wzięła sobie nowohucka Solidarność jako hasło, umieszczając na swoim sztandarze. Nie wolno oddzielać krzyża od ludzkiej pracy. Ten temat Biskup Rzymu rozwinął w czasie homilii, powołując się na swoją pracę w Solvayu. Mówił, że Papież nie boi się pracy, nie boi się świata robotniczego, bo poznał ten świat, pracując w Borku Fałęckim.

W homilii padły też znamienne słowa, które jak echo rozbrzmiewają coraz głośniejsze i dzisiaj:

„Tam, gdzie stawia się krzyż, powstaje znak, że dotarła już Dobra Nowina o zbawieniu człowieka przez Miłość. Tam, gdzie stawia się krzyż, powstaje znak, że rozpoczyna się ewangelizacja.

Niegdyś ojcowie nasi na różnych miejscach polskiej ziemi stawiali krzyże na znak, że dotarła już do nich Ewangelia, że rozpoczęła się ewangelizacja — i że trwa nienaruszona. Z tą myślą, postawiono też ów pierwszy krzyż w podkrakowskiej Mogile — w pobliżu Starej Huty. Kiedy postawiono opodal tego miejsca nowy, drewniany krzyż, było to już w okresie Milenium. Otrzymaliśmy znak, że na progu nowego tysiąclecia — w te nowe czasy i nowe warunki wchodzi na nowo Ewangelia. Że rozpoczęła się nowa ewangelizacja, jak gdyby druga, a przecież ta sama, co pierwsza. Krzyż trwa, choć zmienia się świat”.

Osobisty sekretarz papieża, obecnie emerytowany metropolita krakowski, ks. kard. Stanisław Dziwisz w „Świadectwie” podsumował pielgrzymkę:

„To tutaj, pomiędzy chrztem w Warszawie a bierzmowaniem w Krakowie zawierał się głęboki sens tej pielgrzymki, jakim było utwierdzenie Polski w wierze chrześcijańskiej. W tej wierze bowiem naród ukształtował swą historię, kulturę, wyrzeźbił swoje dziedzictwo. Było to nawiązanie do korzeni, do rzeczywistości, jaką owo dziedzictwo symbolizowało przez wieki. Było to jednocześnie zaproszenie do wierności tej spuściźnie, do umacniania jej i wyrażania przez nieustanną obronę godności osoby ludzkiej.

Niezapomniane przeżycie! Odnosiłem wrażenie, że działa się coś, czego nie byliśmy w stanie objąć naszym rozumem. Od tej chwili ludzie, u boku Papieża, poczuli się wolni, wewnętrznie wolni. Nie byli już owładnięci strachem. Nie tylko w Polsce, ale również w innych, zwłaszcza sąsiadujących z nami, krajach Wschodu, a także w krajach Trzeciego Świata zrozumiano, że Papież samą swoją obecnością dawał poczucie wolności”.

Zebrał AK

Zródła:

https://nowahistoria.interia.pl/historia-na-fotografii/jan-pawel-ii-przyjezdz-do-polski-ludowej-zdjecie,ild,1478009,iAld,117239?utm_source=paste&utm_medium=paste&utm_campaign=firefox
Stanisław Dziwisz, Świadectwo. W rozmowie z Gian Franco Svidercoschim, Warszawa 2007.

40-lecie poświęcenia obrazu MB Królowej Polski z Arki Pana

ZBARASKA STRAŻNICZKA

Podczas kazania na wmurowanie kamienia węgielnego 18 maja 1969 r. kard. K. Wojtyła podkreślał, że Arka Pana: „to kościół pod wezwaniem Matki Bożej Królowej. I dlatego /.../ możemy na ten kościół popatrzeć, jako na miejsce, które Ona sobie wybrała, albo lepiej: jako na miejsce, które Jezus Chrystus, Jej Syn wybrał dla Niej wśród nas”.

Zewnętrznym znakiem tego wezwania jest obraz MB Zbaraskiej zawieszony na dwóch stalowych linach po prawej stronie świątyni na końcówce belki, na której po zewnętrznej stronie kościoła wiszą dzwony. Dotychczas była to wykonana przez Witkowskiego kopia pochodzącego z XVI w. obrazu Matki Bożej Zbaraskiej z parafialnego kościoła bernardynów w historycznym Zbarażu. Obraz przedstawia Matkę Bożą Częstochowską ale bez śladów cięć na twarzy. Namalowany na blasze miedzianej oryginalny obraz zbaraskiej Madonny ocalony po wojnie początkowo ojcowie bernardyni przechowywali w klasztorze w Leżajsku, a następnie został on przekazany do kościoła w Prałkowcach leżących na obrzeżach Przemyśla przy trasie w kierunku Sanoka.

Oblicze Zbaraskiej Królowej Polski jest smutne, zatroskane, jakby zawierało nagromadzony przez wieki tragizm ziem wschodnich nękanych nieustannymi wojnami, napadami obcych wojsk. Smutne oczy Madonny ustawione centrycznie, robią wrażenie, jakby spoglądały na każdego, kto jest w ich zasięgu. Mieszkańcy tej ziemi wśród dramatycznych wydarzeń i niełatwych losów Wołynia i Podola u Jej stóp szukali ratunku i ocalenia. Przed obrazem modlili się królowie Polski: Jan Kazimierz, Michał Korybut Wiśniowiecki, Jan III Sobieski, księżęta Zbarascy, Wiśniowieccy, Tyszkowscy, Potoccy, Zamojscy...

Szczególnym czcicielem zbaraskiej Królowej Polski był ks. abp Ignacy Tokarczuk (ur. 1 lutego 1918 w Łubiankach Wyższych zm. 29 grudnia 2012 w Przemyśle) były Metropolita Przemyński, jeden z najbardziej nieugiętych i zarazem najbardziej znienawidzonych przez władze i UB hierarchów w czasach PRL. Pochodził z okolic Zbaraża. Przed obrazem MB Zbaraskiej modlił się jako dziecko wraz z matką, potem jasko uczeń łacińskiego gimnazjum OO. Bernardynów w Zbarażu i wreszcie jako alumn Seminarium

Duchownego we Lwowie. Znany jest również z tego, że za jego rządów na terenie diecezji przemyskiej w trudnych czasach PRL-owskiego reżimu zbudowano ponad 400 kościołów i kaplic. Uznał bowiem że prawo państwowe jest nastawione na niszczenie Kościoła, a więc jest bezprawiem i od tej pory nie brał pod uwagę żadnych dekretołów dotyczących tworzenia parafii i nominacji na proboszczów. Nie pytając zatem o zgodę władz, tworzył nowe parafie, zachęcał wiernych do stawiania nowych kościołów i pomagał im płacić wysokie kary, jakie na nich za to spadały. Św. Jan Paweł II we „Wstańcie, chodźmy!” wraził podziw i wdzięczność dla przemyskiego metropolity.

W 1968 roku bp Tokarczuk przekazał

kościółek filialny Katedry przemyskiej w Prałkowcach zgromadzeniu Księży Michalitów, a w 1972 r. pod opiekę zakonników w Prałkowcach trafił również łaskami słynący obraz MB Zbaraskiej. Przywrócony do kultu Obraz Zbaraskiej Madonny na przemyskiej ziemi, otoczony jest szczególną czcią. Świadczą o tym liczne pielgrzymki i indywidualni turyści, którzy przychodzą tu często inspirowani przez mistrzowski opis oblężenia i obrony Zbaraża w „Ogniem i mieczem” Henryka Sienkiewicza.

Dlaczego właśnie ten obraz został wybrany do Arki Pana? Stało się to dzięki ks. Gorzelanemu, którego należy podziwiać i wyrazić wdzięczność, że wybrał ten obraz, bowiem losy Nowej Huty

przypominają losy Zbaraża, a także diecezji przemyskiej zmagającej się z reżimem w sprawie budowy kościołów. Dzięki Sienkiewiczowi w świadomości wielu pokoleń Polaków Zbaraż stał się symbolem zwycięstwa nad wrogami Rzeczypospolitej, a jego obrońcy wzorem obrony najwyższych wartości narodowych, i niepodległościowych. Podobnie obrońcy Krzyża w Nowej Hucie i budowniczowie kościoła w „mieście bez Boga” nie ulegli bezbożnemu i nieludzkemu systemowi, który dzięki ich ofierze, poświęceniu aż do przelania krwi (m.in. śmierć Bogdana Włosika) ostatecznie legł w gruzach.

Budowniczy Arki Pana ks. Józef Gorzelany napisał:

„Obraz chronił twierdząc i dodawał sił rycerstwu polskiemu w odpieraniu Tatarów najeżdżających od wschodu granice Rzeczypospolitej. Taki sam obraz wisi dzisiaj w Arce Pana, we współczesnym Zbarażu, a Strażniczka zbaraska przyozdobiona koroną nie ze złota, ale ze stali, ochrania swoich wiernych przed atakami ateizmu, niebezpieczeństwem odczłowieczenia i wszelkim złem”.

Zanim obraz zawisł na stalowych linach w sakralnej przestrzeni poświęconej Jej Imieniu nowohuckiej świątyni doszło do jego uroczystego pobłogosławienia przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Na trasie pierwotnego planu pierwszej pielgrzymki św. Jana Pawła do Polski 1979 r. była przewidziana wizyta Papieża w jego umiłowanej świątyni nowohuckiej -Arce Pana. Pamiętamy z jakim oddaniem i troską opiekował się parafią MB Królowej Polski w Krakowie - Bieńczykach jako Biskup Krakowa, jak angażował się we wszystkie sprawy związane z budową nowego kościoła w Nowej Hucie. Zresztą sam w kazaniu 20 maja 1973 r. powiedział: „Nie ma drugiej parafii w Archidiecezji Krakowskiej w której bym tak często był jako biskup, jak właśnie ta parafia nowohucka w Bieńczykach”. Parafia intensywnie przygotowywała się do przyjęcia Ojca Świętego. Zamówiono okolicznościowe pamiątki, wydrukowano zaproszenia... Niestety безпеca zmieniła decyzję i ostatecznie nowohuckie spotkanie z Papieżem odbyło się w Mogile. Przygotowany do poświęcenia obraz swej Zwycięskiej Królowej MB Zbaraskiej parafianie z Arki Pana w procesji zanieśli do Sanktuarium Krzyża Świętego i ustawili obok łaskami słynącego wizerunku Ukrzyżowanego Chrystusa.

Moment ten wspomina O. Korneliusz Jackiewicz OCist: „W kaplicy Mogiłskiego Pana Jezusa Papież poświęcił obraz Matki Bożej Królowej Polski dla kościoła Arka Pana w Nowej Hucie-Bieńczykach. Obraz ten jest starą kopią Częstochowskiej Madonny. Przenieśli go w uroczystej procesji bieńczyccy parafianie razem ze swoim proboszczem ks. Józefem Gorzelanym – budowniczym Arki Pana. Była to bardzo wymowna scena. Obraz umieszczono naprzeciw figury Ukrzyżowanego w Arce Pana, którą 15 maja 1977 roku konsekrował ks. Kard. Karol Wojtyła”.

Poświęcony przez św. Jana Pawła II obraz Matki Bożej Zbaraskiej na 40 lat zawisł na stalowych linach po prawej stronie nawy głównej Arki Pana. Był bardzo ciężki, bo ważył ponad 200 kilogramów. Oprawiony był bowiem w stalowe, bardzo ciężkie ramy, które na rewersie tworzyły dwie stalowe korony z napisem u dołu: AVE MARIA. Stalowe korony, w które oprawiono Nowohucką Królową symbolizowały ciężką, „w pocie czoła”, pracę hutników przy wysokich piecach w Nowej Hucie, w którą, jak mówił Papież – wpisane jest prawo Krzyża, bowiem w pocie czoła – w straszliwym, śmiertelnym pocie – konał na Krzyżu Chrystus.

Pod koronami znajdowała się miedziana płyta z nanitowanymi postaciami aniołów zlatujących z góry, które niosą łaski Pańskie. U dołu ludzie ze wzniesionymi rękami proszą o dary z nieba, które otrzymują za pośrednictwem Matki Bożej. Jeszcze

za kadencji ks. prob. Karola Jarosza obraz został uszkodzony przez nieczłowiecznego człowieka. Ks. Proboszcz Edward Baniak zdecydował o jego odnowie, której w 2013 r. dokonał renowator Witold Krawczyk. Fundatorem odnowy obrazu był mec. Karol Tataara.

Na wiosnę 2019 r. ks. proboszcz Jerzy Czerwnień zdecydował się ściągnąć obraz i poddać go ponownej renowacji. Konserwacji wymaga - jak napisał ks. Proboszcz – „kilka elementów. Sam obraz – zarówno jego farba jak i werniksowe zabezpieczenie. Po drugie jego metalowe „plecy”. Po trzecie, ale to chyba najważniejsze, jego mocowanie.../.../ Zrezygnujemy natomiast ze stalowych elementów, które były nałożone na obraz. To one właśnie sprawiały, że obraz był tak bardzo ciężki. Nie wydają się one konieczne, a zawieszanie tej wagi na wysokości kilku metrów jest zawsze pewnym ryzykiem”. „Odnowiony” w pracowni konserwatorskiej Grzegorza Dzierżęgi obraz MB Zbaraskiej Królowej Polski, częściowo pozbawiony swej pierwotnej symboliki, zawisł na dawnym miejscu na odpust 3 maja 2019 r.

Podczas konsekracji Arki Pana /15.05.1977/ metropolita krakowski, ks. kard. Karol Wojtyła złożył parafii Matki Bożej Królowej Polski w Bieńczykach najserdeczniejsze życzenia, w warunkach prześladowania jakiego dziś Kościół doświadcza pozostają równie aktualne jak wtedy:

„Maryja Królowa Polski. Kościół w Nowej Hucie, pierwszy Kościół w Nowej Hucie oddajemy Ci Chryste pod Jej Imieniem. Chcemy, więc, żeby ta świątynia, która ma Królową Polski za Patronkę – królowała. Drodzy Bracia i Siostry! W Waszym Imieniu, jako Biskup i kapłan Kościoła krakowskiego dokonuję poświęcenia i konsekracji kościoła parafialnego p.w. Maryi, Królowej Polski w Bieńczykach. A wy wszyscy... Za Jej również sprawą, czynicie to miasto, tę Nową Hutę – Królestwem Matki, dzielnicą Boga żywego! Tak, jak nie dopuściliście do tego, ażeby tutaj umarło Imię Boga, ale zbudowaliście Bogu żywemu świątynię – tak nadal czynicie dziedziną Boga Żywego to nowe społeczeństwo... Składam Wam... takie najserdeczniejsze życzenia na dzień poświęcenia i konsekracji Waszego kościoła. Amen!”.

Od nas zależy jak ten testament św. Jana Pawła II dla nas, mieszkańców Nowej Huty, dzisiaj zrealizujemy!

Odpust parafialny 3 maja 2019

KOŚCIÓŁ ZEBRANY PRZY SWOJEJ MATCE I KRÓLOWEJ

W dniu 3 maja, w święto Matki Bożej Królowej Polski, odbył się odpust parafialny. O godz. 11.00 koncelebrowanej Mszy św. odpustowej z udziałem licznie przybyłych kapłanów z nowohuckich parafii przewodniczył o. Piotr Chojnacki OCist. mogiński opat, a homilię wygłosił o. Wincenty Zakrzewski OCist. – proboszcz parafii Krzyża świętego w Mogile. Kaznodzieja przypominał, że niebawem minie 40 lat od poświęcenia Ikony Matki Bożej Zbaraskiej w opactwie w Mogile. Dokonał tego św. Jan Paweł II w obecności ówczesnego proboszcza ks. Józefa Gorzelanego i wikariusza a dzisiejszego biskupa Jana Zajęca. „Kiedy Ojciec Święty dokonywał błogosławieństwa tego obrazu, widniały na nim dwa srebrne kontury po lewej i prawej stronie twarzy Matki Bożej. Gdy patrząc na fotografie historyczne tej ikony, te kontury przypominają mi swoim kształtem dziurkę od klucza. Zagłębienie do cudzego domu przez dziurkę od klucza nie jest niczym eleganckim, ale odwołajmy się do historii sprzed 40 lat. To były przecież zupełnie inne czasy. Przez dziurkę od klucza zagłębiali do naszej ojczyzny różni ludzie, na szczęście gdy ujrzeli w niej Maryję, przegrywali, mimo iż na początku wydawało im się, że to Polacy przegrali z kretelem. Wasz kościół przez szereg lat był miejscem azylu dla demonstrantów upominających się o godność człowieka. Wielu funkcjonariuszy ubiegłego totalitarnego systemu, SB, MO i ZOMO kończyło pościg na drzwiach Arki Pana. Zagłębiali do niej przez dziurkę od klucza, widzieli Kościół zebrany przy swojej Matce i Królowej. Wracając do czasów współczesnych, wiemy że formalnie osiągnęliśmy jako Kościół w Polsce wszystko, ale praktycznie jest jeszcze wiele do zrobienia, tym bardziej że od tamtych wydarzeń minęło już wiele lat. Paradoksalnie, zwiększyła się lista zagrożeń, zmieniły się kody walki z Kościołem.

Powinniśmy więc podejmować ekspiację, przestać się porównywać, na nowo się otwierać i trwać przy Bogu, a także podejmować względem Maryi zobowiązania płynące z naszej wdzięczności za to, co zrobiła dla naszego narodu i jego historii.

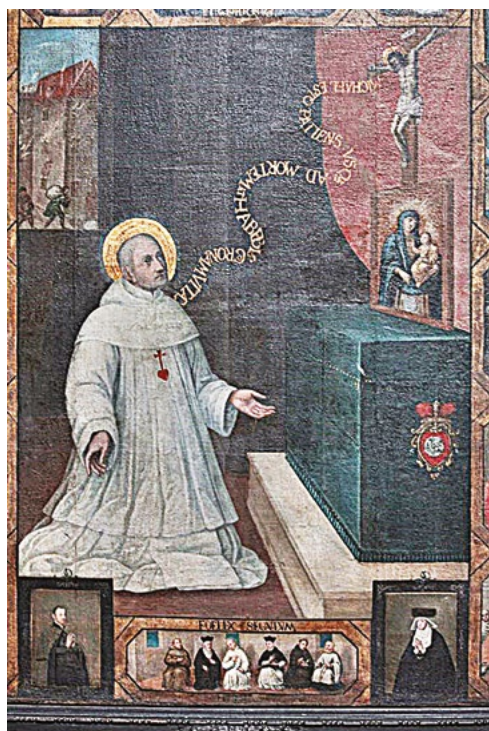
Nowe ataki na kościół powinny nas dopingować do pogłębienia sumienia i sensu nabożeństw fatimskich oraz czuwania modlitewnego w pierwsze soboty i każdego trzynastego dnia miesiąca. To trwanie na zadośćuczynieniu jest wielkim świadectwem wiary. Maryja nie będzie maszynką do spełniania życzeń, ale Matką i Królową, która wychowuje i prowadzi, z tego powodu my wszyscy tutaj zgromadzeni możemy się nazwać pomocnikami Matki Kościoła, bo mamy swoje miejsce tu w środku Arki Pana, a nie zagłębiamy do niej przez dziurkę od klucza”.

Po sumie odbyła się eucharystyczna procesja wokół kościoła z liczным udziałem wiernych.

MM

Błogosławiony Michał Giedroyc

WIELKI CZŁOWIEK OD PROSTEJ POSŁUGI

W dniu 7 listopada 2018 roku Ojciec święty Franciszek promulgował dekret heroiczności cnót i zatwierdził kult publiczny od niepamiętnych czasów bł. Michała Giedroycia. Oznacza to, że Michał Giedroyc, żyjący w XV wieku zakrystian z kościoła św. Marka w Krakowie jest Błogosławionym Kościoła katolickiego. Dzięczynne uroczystości archidiecezjalne za beatyfikację Michała Giedroycia planowane są na dzień 8 czerwca 2019 r. w Bazylice Mariackiej.

Bł. Michał Giedroyc żył w XV w. w Krakowie i dzielił życie przyjaźniąc się z wybitnymi, oddanymi Bogu osobami takimi jak: Jan Kanty, Szymon z Lipnicy, Stanisław Kazimierz, Izajasz Boner, Świętosław Mileczący... Tworzyli oni „krakowski szczęśliwy wiek” - felix saeculum Cracoviae. Św. Jan Paweł II powiedział o nim: Michał Giedroyc zmarł w opinii świętości w krakowskim konwencie zakonu św. Augustyna Kanoników Regularnych od Pokuty, w wieku około sześćdziesięciu lat, w roku 1485, pełniąc do końca życia prostą posługę zakrystiana przy kościele św. Marka Ewangelisty. Prostota tej służby urasta do rangi symbolu, jeśli weźmie się pod uwagę Jego rodowe pochodzenie z kniaziów litewskich i studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jak wielki musiał być Jego wgląd w świat Boga w Trójcy Świętej Jedyne go skoro tak radykalnie i całkowicie przekreślił ewentualną doczesną sławę. / Jan Paweł II, List na 500-lecie śmierci bł. Michała Giedroycia, Watykan, dnia 25 kwietnia 1985 r/.

Po śmierci przez kolejne pięć wieków w powszechnym przekonaniu uznawany był za błogosławionego, do którego modlono się o wstawiennictwo w różnych trudnych sprawach życiowych. Urodził się w kniaziowskiej rodzinie około 1420 roku

niedaleko stolicy Litwy, Wilna, w Giedroyci. Od dzieciństwa był fizycznie niepełnosprawny, utracił władzę w nodze i całe życie przy chodzeniu podparł się kulą. Ta okoliczność, jak również bardzo niski wzrost, sprawiły, że izolował się od otoczenia, poszukiwał samotności oddając się pracy, nauce i modlitwie. W wieku 40 lat poprosił o przyjęcie do Zakonu Kanoników Regularnych, zwanych „markami”. Nie jest znana dokładna data jego wstąpienia do klasztoru. Musiało to nastąpić przed rokiem 1461, kiedy to był już w Krakowie i rozpoczął studia na Uniwersytecie. W 1465 roku zdobył stopień naukowy bakałarza sztuk wyzwolonych, czyli filozofii. Mimo zdobytego wykształcenia Michał pozostał bratem zakonnym i nigdy nie przyjął święceń kapłańskich. W Krakowie złożył śluby zakonne i tu pozostał pełniąc funkcję zakrystiana w kościele św. Marka. Opiekował się świątynią, sprzątał ją, dbał o piękno ołtarzy, otaczał troską Najświętszy Sakrament, służył do Mszy św. jako ministrant. Mieszkał w bardzo małym pomieszczeniu obok wejścia do kościoła.

Będąc człowiekiem niepełnosprawnym, starał się być potrzebny, co łączyło się w sposób szczególnie z cnotą cierpliwości w znoszeniu cierpienia oraz różnych ograniczeń związanych ze zdrowiem. Stąd też w rozmowie z Ukrzyżowanym usłyszał słowa: „Bądź cierpliwy do śmierci, a dam ci wieniec życia”. Głębokie życie duchowe z jego wielkim darem modlitwy, poprzez którą wypraszał ludziom potrzebne łaski, było naznaczone wyjątkowymi i cudownymi wydarzeniami. Zmarł w 1485 r. w opinii świętości. Jego pogrzeb był wielką manifestacją wiernych. Kult

rozpowszechnił się b. szybko poza granice Krakowa, na Litwie i w krajach sąsiednich. Z odtworzeniem jego biografii były wielkie przeszkody, bowiem w tamtych czasach częste pożary niszczyły bezpowrotnie wszystko, w tym także ważne dokumenty. Ten kult Michała Giedroycia trwający pięć wieków został potwierdzony teraz przez papieża Franciszka. Jego grób oraz inne pamiątki znajdują się w kościele św. Marka. Przy kościele i przy grobie bł. Michała znajduje się dom macierzysty Zgromadzenia Sióstr św. Jadwigi Królowej Służebnic Chrystusa. Siostry Jadwiżanki Wawelskie – jak się też o nich mówi - przejęły od Zakonu Kanoników Regularnych charakterystyczny biały habit ze znakiem czerwonego serca z krzyżem. Bł. Michał Giedroyc, służący pokornie tajemnicy Eucharystii jest, obok św. Jadwigi Królowej, szczególnym patronem Sióstr. Ich charyzmatem jest wprowadzanie poszukujących w tajemnicę Chrystusa obecnego w liturgii. Czynią to w kilku ośrodkach katechumenalnych w Polsce, przygotowując dorosłych do przyjęcia sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego.

„Niech zwłaszcza zakrystianie widzą w Michale Giedroyciu swój wzór i niech posługują Chrystusowi Panu obecnemu w kościele, tak jak on to czynił – w cierpliwości i miłości” – zachęcał św. Jan Paweł II we wspomnianym liście. Bł. Michał Giedroyc jest zatem patronem zakrystianów, chorych, wspólnot życia konsekrowanego, a także Instytutu Liturgicznego UPJPII.

MTW

Fatima 13 maja 2019 – 25-lecie święceń kapłańskich ks. Jerzego Czerwienia TOAST „ZA ŻYCIE!”

Majowa Fatima przypadła dokładnie w wigilię 25 – lecia święceń kapłańskich ks. Jerzego Czerwienia. Tego dnia wraz z proboszczem Arki Pana srebrny jubileusz w naszym kościele świętowali także jego czterej rocznikowi koledzy: ks. Bogdan Brodowski i ks. Sławomir Kozieł - księża – rodacy, którzy 25 lat temu właśnie tutaj celebrowali swoją pierwszą Eucharystię oraz ks. Dariusz Raś i ks. Zbigniew Lupa, którzy również swoje powołanie rozeznawali w Arce Pana i tu rozpoczynali posługę przy ołtarzu służby liturgicznej, kiedy jeszcze przynależeli do naszej parafii.

W chłodny, deszczowy dzień nabożeństwo fatimskie odbywało się w kościele, miało ono bardzo uroczysty charakter oraz wyjątkową oprawę. Przewodniczył mu ks. inf. Dariusz Raś. Homilię wygłosił proboszcz ks. Jerzy Czerwien, zapraszając do fatimskiej liturgii jeszcze jednego świadka wiary, jakim był bł. Michał Kozal, męczennik II wojny światowej, patron rocznika seminaryjnego, z którego wywodzą się tegoroczni Srebrni Jubileaci, rozpoczynający swoją formację w 1988 roku, dokładnie rok po beatyfikacji biskupa.

Ks. Proboszcz przybliżył wiernym postać biskupa Michała Kozala, pochodzącego z Wielkopolski, który święcenia kapłańskie przyjął w pamiętnym 1918 roku, kiedy rodziła się nasza niepodległa ojczyzna, a święcenia biskupie 13 sierpnia 1939 roku, zaledwie 18 dni przed wybuchem II wojny światowej. Już 7 listopada 1939 roku został on aresztowany, osadzony najpierw w Bydgoszczy, ostatecznie znalazł się w obozie koncentracyjnym w Dachau, gdzie 26 stycznia 1943 roku został zamordowany.

Zawołaniem ks. Kozala były słowa „W ręce Boże złożyłem los swego życia i bardzo mi z tym dobrze”. To była jego życiowa dewiza i recepta na kapłaństwo.

„Nawet wtedy, kiedy cierpiał, wypełniał do końca wolę Pana Boga. Przez lata posługi jako ksiądz, każdego dnia wznosił Kielich Pański, aby składać w ofierze Eucharystię i aby z niego pić – mówił ks. proboszcz Jerzy Czerwień. – My, księża, każdego dnia wnosimy Kielich Pański przy ołtarzu. Policzyłem, że przez te 25 lat przynajmniej 10 tysięcy razy każdy z nas podniósł go przy ołtarzu. Z każdym rokiem coraz bardziej czuję, jak ten kielich wypełniony jest goryczą i słodyczą równocześnie. Nie da się bowiem oddzielić jednego od drugiego. [...] Każde podniesienie kielicha to nie tylko podnoszenie naszego życia, ale także wszystkich spraw, które są nam powierzane. Jest w nich bardzo dużo radości i słodyczy, nierozdzielnie związanej ze smutkiem, trudem i goryczą codzienności. [...]”

Sam też chcę wychylić kielich z pełną świadomością jako spełnienie nie tylko za zdrowie i za pomyślność, lecz za wszystko, co składa się na życie człowieka. Nasz polski toast jest trochę jednostronny, ale jest jeden toast, jaki wnoszą Żydzi, oni zawsze podnoszą kielich z zawołaniem „Za życie!”, za wszystko, co się na życie składa, za to, co dobre i za to, co trudne” mówił ks. proboszcz Jerzy Czerwień.

Na zakończenie nabożeństwa senior ks. Stanisław Kostecki, dzieci pierwszokomunijne oraz wszystkie grupy parafialne złożyły gratulacje i życzenia Srebrnym Jubilatam, do których dołącza się również Redakcja „Głosu Arki Pana”, życząc, by Dobry Bóg błogosławił Jubilatam we wszystkich poczynaniach, a nasza Nowohucka Królowa, Matka Boża Fatimska, miała ich w swojej opiece.

MM

Bierzmowanie 2019

PROŚBA O PIĘKNE, GODNE I SZCZĘŚLIWE ŻYCIE

Wigilię Niedzieli Bożego Miłosierdzia 202 uczniów ósmych klas szkół podstawowych i trzecich klas gimnazjum przyjęło w Arce Pana sakrament bierzmowania z rąk ks. bpa Damiana Muskusa, który przewodniczył uroczystej Eucharystii w koncelebrze z proboszczem ks. Jerzym Czerwień i ks. Krzysztofem Piechowiczem.

Bp Damian w swojej homilii zwracając się do młodych, powiedział m.in.: „W wigilię Niedzieli Bożego Miłosierdzia możemy dotknąć Jezusowego Serca, by przekonać się, że siła Jego miłości jest większa niż wszystkie wady, które w sobie nosimy. Jak pisał ks. Józef Tischner - Miłosierdzie wierzy, że wszystko jest jeszcze do uratowania, bo nawet największy grzech jest mniejszy od Bożego Miłosierdzia. Jednak potrzebne jest zaufanie. Za chwilę przyjdzie Duch Święty do waszych młodych, ufnych serc, które wierzą w zmartwychwstanie. Tą wiarę wynieśliście ze swoich domów, budowała się ona podczas liturgii w świątyni i na katechezie. Dzisiaj Duch Święty zamieszka w waszych sercach, czasem może niedowierzających, ale jednak wiernych. Czy uczyni was dojrzałymi chrześcijanami, tego nie wiem. Z całą pewnością stajecie jednak na drodze ku chrześcijańskiej dojrzałości, bo

przecież jesteście teraz w wieku nazywanym progiem dorosłości. Przed wami całe życie, liczne wybory, konieczność podejmowania ważnych decyzji. Bez pomocy Ducha Świętego, bez jego światła, bez jego rady wasze wybory i decyzje mogą okazać się błędne. Jeśli zatem chcemy, żeby nasze życie było piękne, godne i szczęśliwe, prosimy Ducha Świętego o światło. Trzymajcie się blisko Boga, kiedy będziecie podejmować decyzje co do przyszłości” – mówił bp Damian Muskus.

MM

I Komunia Święta w Arce Pana 2019

ŚWIĘTY CHLEB DLA DUSZY

5 maja 43 trzecioklasistów z naszej parafii przygotowanych przez ks. Michała i s. Ewę po raz pierwszy przyjął Chrystusa do swego serca. Mszy świętej pierwszokomunijnej przewodniczył proboszcz ks. Jerzy Czerwień. W trakcie homilii ks. Proboszcz zwracając się do dzieci, powiedział m.in. : „przeżywamy bardzo ważną uroczystość dla was, dla waszych rodzin i dla wszystkich tu zgromadzonych. Cieszymy się, że będziecie po raz pierwszy mogli w pełni uczestniczyć w Eucharystii i przyjąć Komunię św. Pan Bóg troszczy się o was, tak jak rodzice, którzy zapewniają wam wszystko, co do życia potrzebne. I to właśnie jest miłość: dziś szczególnie widzimy, że Pan Bóg nie tylko dał nam jedzenie, picie i opiekę ze strony kochających

rodziców, ale jeszcze siebie samego, żebyśmy mieli Go tak blisko, że bliżej się już nie da. Najbliżej drugiego człowieka możemy być, gdy się do niego przytulimy, a Pan Bóg pozwala, abyśmy go zjedli. Jemy codziennie chleb po to, żeby żyć. Jezus dał nam swoje Ciało pod postacią chleba, żebyśmy pamiętali, że tak samo trzeba ten święty chleb - Ciało Pana Jezusa - przyjmować, aby mogła żyć, rozwijać się i rosnąć Jego siłą nasza dusza. Starajcie się, aby mieć czyste sumienie i moc przyjmować Ciało Pana Jezusa, jeśli tę jedną zasadę zachowacie w życiu, to wszyscy będziemy o was spokojni” – mówił ks. Proboszcz.

MM

SP 86 Klasa 3 A
Katecheta s. M. Ewa

Flak Jakub
Gaweł Wiktoria
Grabowska Gabriela
Gubała Hanna
Hossaja Gabriela
Jakubek Maja
Kawa Mateusz
Kryus Karol
Markowicz – Wójtowicz
Adrian

Marzec Maciej
Motyka Wiktor
Murak Alan
Pałasz Aleksandra
Piotrowski Tomasz
Stępień Bartłomiej
Stępień Kamil
Świgoń Sebastian

SP 101 Klasa 3 A
Katecheta ks. Michał Kania

Grabski Patryk
Hałuszczak Oliwia
Kałoń Eryk
Karolczyk Tomasz
Lalik Mateusz
Mardyla-Jezioro Maja
Piekutowska Sandra

Rupikowski Maksymilian
Sobas Izabella
Tomaszewska Nikola
Widlarz Amelia
Wontek Jakub
Wójs Łukasz

SP 101 Klasa 3 B
Katecheta ks. Michał Kania

Będkowska Julia
Bubak Anna
Chmura Wiktor
Dados Wiktoria
Kalisz Kacper
Kowalska Zuzanna

Kozłowski Sebastian
Łukjanowicz Julia
Piszczyk Mateusz
Sodo Maja
Młynarczyk Jesika
Turek Zuzanna

Przykościelna restauracja

„NADZIEJA” NIE ZAWODZI

Wniedzielę 28 kwietnia przy Arce Pana została otwarta przykościelna kawiarnia „Nadzieja Cafe & Rest”. Prowadzi ją trójka pasjonatów Robert, Katarzyna i Rafał, którzy stworzyli w budynku klasztoru sióstr wyjątkowe miejsce spotkań - kawiarnię, restaurację i sklepik z pamiątkami. 27 kwietnia kawiarnię poświęcił bp Damian Muskus. Nad wejściem do niej zawisł szyld ze słowami św. Pawła z Listu do Rzymian „Nadzieja zawieść nie może”. W lokalu pośród wielu biblijnych wersetów można przeczytać też m.in. słowa z Księgi Mądrości: „Nadzieja świata schroniła się w arce”... Jak zaznacza Robert Zientara, było dla nich wielkim odkryciem, że Słowo Boże tak wiele mówi o nadziei i nazwa kawiarni zrodziła się sama.

Jest ona otwarta codzień od 10.00 do 21.00. Jej założeniem jest, aby to miejsce było przestrzenią ewangelizacji. Po kilku tygodniach od otwarcia pan Robert podkreśla:

„Czujemy Boże prowadzenie, czujemy, że ten czas jest nie tylko czasem samej pracy, bo wiele ludzi przychodzi, cieszą się i dziękują nam za to miejsce. Widzimy, że możemy tu się rozwijać nie tylko w kwestiach kulinarnych. Większość ludzi chwali smak kawy i ciasta - mamy autorskie ciasta, więc ludzie z chęcią wracają, biorą albo to samo, albo nowy smak. Na chwilę obecną

mamy lunch dnia – zupeł z drugim daniem za 15 zł, codziennie coś innego, z czasem zobaczymy, jak będzie się ta oferta poszerzała. Nasze obiady cieszą się sporą popularnością. Ludzie zachwalają atmosferę domową, co jest dla nas bardzo ważne, bo taki był nasz cel, żeby czuli się tu jak u siebie. Mamy już stałych bywalców, mój wspólnik był szefem kuchni w ekskluzywnym hotelu, więc jego wieloletnie bogate doświadczenie przekłada się na jakość tego, co serwujemy”.

Nowa kawiarnia tętni życiem, jej właściciele myślą o wielu różnych inicjatywach: rekolekcjach, konferencjach, spotkaniach z ewangelizatorami, wieczorach z planszówkami, organizacji imprez okolicznościowych - chrzcin, komunii. Na miejscu można również nabyć książki, dewocjonalia oraz pamiątki, a szczególnie wyroby z drewna oliwnego z Ziemi Świętej. Jak podkreślają - chodzi im o to, by każdy w tym miejscu mógł odnaleźć swoją nadzieję nie tylko na to, że zje dobry posiłek w odpowiedniej cenie.

MM

Zaproszenie

RODZINNY DZIEŃ DZIECKA

*Dziecko jest najpiękniejszym darem dla rodziny, dla narodu.
Nigdy nie odrzucajmy tego daru /Jan Paweł II/*

W dniu 2 czerwca 2019 po raz pierwszy nasza Parafia organizuje rodzinny festyn z okazji Dnia Dziecka, przy współpracy z Caritas Archidiecezji Krakowskiej i Liceum Sióstr Salezjanek.

Spotkanie rozpocznie się Mszą Świętą o godzinie 11.00, a następnie miejscem wspólnej zabawy będą boiska sportowe przy Liceum Sióstr Salezjanek, osiedle Jagiellońskie 17. Przygotowaliśmy dla dzieci wiele atrakcji, takich jak: dmuchane zamki, malowanie twarzy, zawody sport i kulinarne. Dzięki sponsorom z naszej parafii, nasi Milusińscy otrzymają słodkie niespodzianki.

Oficjalne rozpoczęcie rodzinnego pikniku będzie o godzinie 13.00. Później sceną zawładną artyści ze szkół znajdujących się na terenie naszej parafii. Gościnnie wystąpi też Zespół Baletowy Gaduły z Ośrodka Kultury - Klub Zgody, którego instruktorem jest pani Barbara Gatty-Kostyal.

Niewątpliwą atrakcją będzie przygotowane dla dzieci przedstawienie teatralne "CZERWONY KAPTUREK", bo w roli aktorów wystąpią dorośli - aktorzy- amatorzy.

Na pikniku będziemy gościć przedstawicieli Policji, Ratownictwa Medycznego i Straży Pożarnej, którzy przygotowali dla Dzieci, ale też i dla Dorosłych wiele szalonych atrakcji.

Serdecznie zapraszamy.

Organizatorzy:

Parafia Arka Pana
Caritas Archidiecezji Krakowskiej
Publiczne Liceum Sióstr Salezjanek

28.06.2019 r. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY O UŚWIĘCENIE KAPŁANÓW

Kult Serca Jezusowego rozwinął się w naszym kraju jeszcze przed objawieniami św. Małgorzaty Marii Alacoque. Polska miała też szczególne przywileje od papieża. Na cały Kościół święto Serca Pana Jezusa rozszerzył papież Pius IX w roku 1856. Począwszy od 1995 r. w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, która wypada zawsze w piątek po oktawie Bożego Ciała, Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów.

Liturgiczne święto Boskiego Serca Pana Jezusa, wraz z Mszą św. i oficjum brewiarzowym, ustanowił w 1765 r. papież Klemens XIII. Był to przywilej tylko dla Polski, dla ówczesnego Królestwa Polskiego i jednej Konfraterni Najświętszego Serca w Rzymie. W ten sposób Stolica Apostolska odpowiedziała na memoriał biskupów polskich z 1764 r.

Początku samego kultu Serca Jezusowego można upatrywać wcześniej. Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński podkreślał, że pierwszą Jego czcicielką była bez wątpienia Najświętsza Panna. „Dwa te najpiękniejsze Serca – Jezusa i Maryi – były zawsze zgodnie i najżywiej ze sobą współczuły i w chwilach radości, i w godzinach bólu czy męki” – pisał kard. Wyszyński w 1965 r. Do grona czcicieli Najświętszego Serca Jezusowego należeli m.in. św. Bernard, Bonawentura, Katarzyna ze Sieny, Franciszek Salezy. Najbardziej znaną pozostaje jednak św. Małgorzata Maria Alacoque (1647-1690), wizytka z klasztoru w Paray-le-Monial. Obok takich praktyk pobożnych jak pierwsze piątki, Komunia św. wynagradzająca czy „godzina święta” (adoracja przez godzinę Najśw. Sakramentu w nocy z czwartku na pierwszy piątek) – Pan Jezus zlecił jej podjęcie starań o ustanowienie w Kościele święta Jego Serca, w piątek po oktawie Bożego Ciała.

Na ziemiach polskich Serce Boskiego Zbawcy czczone było jeszcze przed objawieniami św. Małgorzaty Marii Alacoque. Pierwszy w świecie podręcznik tego nabożeństwa napisał o. Kacper Drużbicki. Autor książeczki „Ognisko serc – Serce Jezusa” zmarł 13 lat przed objawieniami w Paray. O ustanowienie święta Bożego Serca zabiegali w Stolicy Apostolskiej polscy królowie i biskupi. Dekret z 1765 r. był właśnie odpowiedzią na sławny memoriał polskich biskupów, który podaje historyczny przegląd kultu i uzasadnia wymowę tego nabożeństwa. Prymas Polski abp Ledóchowski poświęcił Najświętszemu Sercu metropolię gnieźnieńską. Nabożeństwem do Serca Jezusowego odznaczali się biskupi Bilczewski i Pelczar, autor dzieł o Najświętszym Sercu i założyciel zgromadzenia sióstr sercanek. Kolejny prymas, kard. Dalbor, w imieniu Episkopatu powierzył Polskę Sercu Zbawiciela i Jego Najświętszej Matce. W 1921 r. jako wotum wdzięczności Sercu Bożemu za odzyskanie niepodległości przez Naród Polski konsekrowano bazylikę Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie. W Poznaniu wzniesiono też pomnik „Sacratissimo Cordi – Polonia Restituta” (został on zburzony w 1940 r.).

W 1948 r. biskupi zachęcali wiernych do osobistego poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu, a trzy lata później Episkopat Polski ogłosił rok poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

„Sam Pan Jezus, ukazując św. Małgorzacie swe Serce spragnione miłości, żądał tego poświęcenia, które ona nazywała prywatnym albo małym w odróżnieniu od publicznego poświęcenia się całych społeczeństw” – przypomnieli biskupi. Praktyka prywatnego poświęcenia się Sercu Pana Jezusa została zapomniana i dopiero po 200 latach, po objawieniach w Paray-le-Monial, przypomniał je papież Pius XI. O osobistym poświęceniu mowa w encyklice „Misericordissimus Redemptor” z roku 1928.

Polscy biskupi zachęcali do osobistego poświęcenia Sercu Jezusowemu, ale i oddania całych rodzin, co nazywa-

ne jest intronizacją Serca Jezusowego w rodzinach. Dopiero zwieńczeniem modlitw prywatnych było wspólne poświęcenie Najświętszemu Sercu Jezusowemu Narodu i Rzeczypospolitej. Nastąpiło to w uroczystość Chrystusa Króla w 1951 r. Akt poświęcenia poprzedził tydzień modlitw do Serca Jezusowego. „Jest w tej okoliczności wymowna symbolika: Matka Najśw. Królowa Różańca świętego prowadzi i przekazuje Naród Synowi swojemu, nieśmiertelnemu Królowi wieków; oddaje swoje dzieci jego najmiłościwшему Sercu” – czytamy w ówczesnym orędziu Episkopatu. Biskupi podkreślili w nim również znaczenie samego poświęcenia Narodu Sercu Jezusowemu, tłumacząc: „(...) przez to uroczyste poświęcenie Narodu wyrażamy niezłomną wolę, by wszystkie dziedziny życia naszego, zarówno prywatne jak publiczne, były urządzone według zasad Jezusa Chrystusa”. Aby w akcie tym mogło wziąć udział jak najwięcej wiernych, poświęcenie Narodu Sercu Jezusa odbywało się nie w jednym miejscu, ale w całej Polsce. W parafiach odprawiono uroczyste nieszpory z procesją i kazaniem. 25 lat później, w ostatnią niedzielę roku kościelnego w kościołach ponowiono akt oddania Narodu Sercu Pana Jezusa.

Stolica Apostolska dopiero po ścisłych i dokładnych badaniach zezwoliła na obchodzenie święta, jak i na cześć wizerunków Jezusowego Serca w formach dzisiaj powszechnie przyjętych. Na cały Kościół święto Serca Pana Jezusa rozszerzył papież Pius IX w roku 1856. Znamienny jest też akt oddania całego Kościoła i rodzaju ludzkiego w opiekę Serca Jezusowego, jakiego dokonał 31 grudnia 1899 roku papież Leon XIII. Nowy rys nadał papież Jan Paweł II. Począwszy od 1995 r. w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, która wypada zawsze w piątek po oktawie Bożego Ciała, ustanowił on Światowy Dzień Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów.

<https://episkopat.pl/uroczystosc-najswietszego-serca-pana-jezusa-swiatowy-dzien-modlitwy-o-uswiecenie-kaplanow/>

Wspomnienie o śp. Barbarze Okrągły **PANI BASIA**

Dopiero kiedy odeszła do domu Ojca, zauważyłem, że mieszkaliśmy obok siebie, pod jednym dachem przeszło pół wieku. Od najmłodszych lat pamiętam, że spotykając się na co dzień, nie poprzestawaliśmy tylko na zwyczajowym „dzień dobry”. Zwykle pytała z troską o to jak mi leci w szkole i swoją radą podpowiadała, jak rozwiązać niektóre sprawy. Czasami też pożyczła ciekawe książki czy lektury szkolne. Zawsze służyła pomocą- niekiedy medyczną, bez względu na porę dnia. Towarzyszyła Jej w tej służbie bliźnim pogoda ducha, serdeczność i gotowość do wspierania każdego. Jako młody chłopak jeszcze tego nie rozumiałem tak dobrze, ale gdy przyszedł czas Solidarności doskonale zrozumiałem, że to co czyniła Pani Basia jest wypełnieniem słów św. Pawła, skierowanych do Galatów, aby „jeden drugiego brzemiona nosić i tak wypełniać prawo Chrystusowe” (Ga 6,2). Nikt wtedy nie mówił wprost o oczywistych rzeczach, jakimi było działanie w Solidarności. Wtedy tak należało robić i wiedziałem, że Pani Basia z ogromnym zaangażowaniem współtworzy nową rzeczywistość, która powstała w sierpniu 1980 r. Choć wydaje się mi, że początek tej nowej jakości dał Jan Paweł II podczas pielgrzymki do Sanktuarium w Mogile, kiedy to mówił o Nowej Hucie zbudowanej na fundamencie krzyża Chrystusowego. Często podczas mszy za Ojczyznę w Mistrzejowicach słyszałem tę frazę „to każdy z nas gotowy musi być” i to właśnie pozwoliło mi zrozumieć ofiarność mojej sąsiadki w służeniu Bogu i Ojczyźnie oraz bliźnim. To „bycie gotowym” dla innych jaskrawo widoczne było w jej życiu. W połowie lat osiemdziesiątych spotkaliśmy się na pieszej pielgrzymce do Częstochowy.... Początkowo Pani Basia na pieszy szlak do Matki Bożej wyruszała z ojcam paulinami, potem już razem z cystersami przemierzaliśmy całą drogę na Jasną Górę. Widziałem jej zatopienie w modlitwie różańcowej, a na każdym postoju niesienie pomocy innym. Zawsze miała przy sobie apteczkę. Modlitwa i pomoc bliźnim wypełniały czas nie tylko w czasie pielgrzymek. Taka postawa była codziennością u Pani Basi. Ostatnią pielgrzymką jaką wspólnie odbyliśmy w 1993 r., była droga z Suwałk do Ostrej Bramy w Wilnie. Wtedy też Pani Basia szła i niosła w ręku różaniec, a na postojach jak to zwykle bywało, pomagała potrzebującym pielgrzymom. Służyła pomocą Polakom, przyjmujących nas na nocleg, mieszkającym na Litwie. Była niezmordowana, pogodna i dobrotliwy uśmiech towarzyszył jej w dniach pielgrzymiego znoju. Potrzebujący, chorzy byli stale obecni w jej życiu, i tym prywatny, jak również zawodowy. Intensywnie pomagała im również w nowohuckim Hospicjum św. Łazarza. To dzięki Niej i jej świadectwu również stałem się wolontariuszem tegoż hospicjum. Wiele razy wiedliśmy długie rozmowy poczynawszy od codzienności aż do tajemnic naszej wiary. Trudno mi dziś przytoczyć wszystkie poruszone z Nią sprawy.... wiem jedno, że do domu Ojca weszła ona z pełnym naręczem dobrych uczynków- co w homilii podczas pogrzebu Pani Basi wskazał ks. Władysław Palmowski. Wiem również, że u wielu osób- w tym parafian Arki Pana, to świadectwo życia mojej sąsiadki trwać będzie w ich pamięci oraz w modlitwie za naszą zmarłą siostrę.

Adam Ryk

SAKRAMENT BIERZMOWANIA

W sobotę – 28 kwietnia 2019 r. podczas Mszy św. wieczornej, ks. bp Damian Musks udzielił sakramentu Bierzmowania 202 uczniom ósmych klas szkół podstawowych i trzecich klas gimnazjum. Uroczystość została sfilmowana i film można było zobaczyć w zakrystii.

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

W pierwszą niedzielę po Wielkanocy obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego, zgodnie z życzeniem Chrystusa, który tę wolę objawił św. S. Faustynie. Niedzielę tę wprowadził jako święto liturgiczne dla wszystkich katolików papież św. Jan Paweł II. konsekrując w krakowskich Łagiewnikach Bazylikę Miłosierdzia Bożego w 2000 r. Pomimo nie najlepszej pogody wielu naszych parafian wzięło udział w uroczystościach Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach.

PIELGRZYMKA DO TUCHOWA

We środę, 1 maja - Siostry Służebniczki zorganizowały pielgrzymkę autokarową do sanktuarium Matki Bożej w Tuchowie modląc się w intencji nowych powołań kapłańskich i zakonnych.

STOWARZYSZENIE KRWI CHRYSZTUSA

W sobotę – 4 maja o godz. 15.30 odprawiona została w Kaplicy Pojednania jubileuszowa Msza święta w 15-tą rocznicę powstania Stowarzyszenia.

ODPUST PARAFIALNY

W dniu 3 maja, w święto Matki Bożej Królowej Polski, odbył się odpust parafialny czyli szczególne święto parafii. O godz. 11.00 koncelebrowanej sumie odpustowej przewodniczył o. Piotr Chojnacki OCist. mogiński opat, a homilię wygłosił o. Wincenty Zakrzewski OCist. – proboszcz parafii Krzyża świętego w Mogile. Po sumie odbyła się eucharystyczna procesja wokół kościoła z licznym udziałem wiernych.

NOWY BŁOGOSŁAWIONY

W sobotę – 4 maja ks. prof. Andrzej Wójcik z kościoła pw. św. Marka w Krakowie, w ramach przygotowań do dziękczynnej uroczystości archidiecezjalnej za beatyfikację Michała Giedroycia która odbędzie się w dniu 8 czerwca 2019 r. w Bazylice Mariackiej, wygłosił homilię o nowym Błogosławionym oraz rozprawdzał materiały związane z jego życiem i kultem. Zapraszał także do nawiedzenia zabytkowego kościoła św. Marka związanego z życiem i posługą zakrystianina bł. Michała.

NABOŻEŃSTWA MAJOWE

Wraz z nadejściem miesiąca maja, tradycyjne już w Polsce uczęszczamy na tzw. „majówki”, czyli nabożeństwa wieczorne ku czci Najświętszej Maryi Panny, w czasie których śpiewamy Litanię Loretańską oraz Antyfonę. Majówki odbywały się w dni powszednie o godz. 17.30 a w niedzielę o godz. 17.00.

I KOMUNIA ŚWIĘTA

W niedzielę – 5 maja, dzieci należące do naszej parafii przystąpiły do I Komunii świętej podczas Mszy św. o godz. 11.00. W Białym Tygodniu, codziennie uczestniczyły w majowych nabożeństwach i Mszy św. wieczornej. W następną niedzielę, rocznicę swojej I Komunii świętej obchodziły dzieci, które w zeszłym roku przystąpiły do I Komunii świętej.

OFIARY I KWESTY

1. W niedzielę Wielkanocną ofiary na tacę w kopertach przeznaczone były na potrzeby parafii, szczególnie na remonty, które są niezbędne w naszej świątyni. 2. W II-gi dzień Świąt, ofiara z tacy została przekazana na rzecz UPJPII. 3. W niedzielę – 12 maja kwestowali wolontariusze Stowarzyszenia Braterstwa Chorych, by zdobyć fundusze na wsparcie chorych przebywających w domach i na letni dla nich wypoczynek.

4. W niedzielę i poniedziałek, 12 i 13 maja, dzieci z parafialnej Scholi rozprawdzały świece fatimskie, kwestując w ten sposób na dofinansowanie swojego wakacyjnego wypoczynku.

5. W niedzielę, 19 maja – trzecia niedziela miesiąca, składka na tacę przeznaczona została na niezbędne inwestycje naszego sanktuarium, przede wszystkim na remont elewacji ściany zachodniej Arki Pana.

NOWI SZAFARZE KOMUNII ŚWIĘTEJ

Do grona nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej w naszej parafii dołączył Łukasz Wątor, który po odpowiednim przygotowaniu i błogosławieństwie Ks. Arcybiskupa może udzielać wiernym tego Sakramentu.

TYDZIEŃ MODLITW O NOWE POWOŁANIA

Rozpoczynający się w niedzielę 12 maja tydzień był szczególnym czasem modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne, w tym modlitwą otoczony był diakon z naszej parafii Piotr Cempel, który przyjął święcenia kapłańskie i w dniu 26 maja odprawił Mszę prymicyjną w naszym kościele.

MAJOWA FATIMA

Tradycyjnie 13 maja odprawione zostało pierwsze w tym roku nabożeństwo fatimskie. Była to szczególna uroczystość, bo zbiegła się ze srebrnym jubileuszem kapłaństwa dla 55 wyświęconych w 1994 r. kapłanów, w tym naszego proboszcza ks. dr. Jerzego Czerwienia oraz pięciu księży, pochodzących z naszej parafii, a także z diecezji bielsko-żywieckiej, sosnowieckiej oraz księży saletynów. Koncelebrowanej Mszy świętej fatimskiej przewodniczył ks. infułat Dariusz Raś archiprezbiter Bazyliki Mariackiej z pozostałymi kapłanami Jubilatami, związanymi z naszą parafią. Kazanie wygłosił nasz proboszcz, który nawiązał do Bł. Michała Kozala, albowiem ten bł. Biskup był patronem ich rocznika. Z powodu niekorzystnej pogody, nie odbyła się procesja, natomiast modlitwie różańcowej przewodniczył nasz Proboszcz. Modlono się wg Części III Różańca świętego a poszczególne tajemnice chwalebne odmawiali księża Jubilaci. Uroczystość tę zakończono szczególnymi wzajemnymi podziękowaniami i poświęceniem dewocjonalii w grocie. (szerzej we wnętrzu numeru).

WSPÓLNOTA OBROŃCÓW ŻYCIA

W sobotę – 18 maja, Wspólnota Duchowej Adopcji adorowała w Grocie Najświętszy Sakrament, modląc się w intencji dzieci nienarodzonych a następnie uczestniczyła we Mszy świętej.

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

	ur.	chrz.
01. Ksawery Andrzej Lis	21.12.2018 r.	14.04.2019 r.
02. Sara Lea Bandyk	08.10.2018 r.	14.04.2019 r.
03. Lena Beata Palonek	01.08.2018 r.	14.04.2019 r.
04. Nikola Kinga Palonek	01.08.2018 r.	14.04.2019 r.
05. Daniel Sebastian Tylek	02.03.2019 r.	21.04.2019 r.
06. Lena Alicja Kot	08.12.2018 r.	22.04.2019 r.
07. Wojciech Rafał Chlód	13.01.2019 r.	22.04.2019 r.
08. Bartosz Adrian Talocha	21.12.2018 r.	22.04.2019 r.
09. Lilianna Smok	30.10.2018 r.	22.04.2019 r.
10. Zofia Palasińska	01.01.2019 r.	22.04.2019 r.
11. Antoni Kuźniarski	27.02.2019 r.	22.04.2019 r.
12. Blanka Maria Targosz	06.02.2019 r.	22.04.2019 r.
13. Michał Kubik	01.01.2019 r.	22.04.2019 r.
16. Ignacy Aleksander Kobylak	03.04.2019 r.	22.04.2019 r.
17. Kalina Karolina Czajkowska	19.09.2018 r.	27.04.2019 r.
18. Eliza Rozalia Wiśniewska	30.12.2018 r.	27.04.2019 r.
19. Jagoda Anna Kolbiarz	07.02.2019 r.	28.04.2019 r.
20. Natalia Marta Szymbara	13.09.2018 r.	28.04.2019 r.
21. Nikodem Paweł Dziura	25.01.2019 r.	28.04.2019 r.
22. Julia Natalia Kwiatkowska	01.01.2019 r.	28.04.2019 r.
23. Eliza Faustyna Walczak	06.12.2018 r.	28.04.2019 r.
24. Rita Godzic	28.02.2019 r.	28.04.2019 r.
25. Julia Michalina Żebracka	21.03.2018 r.	28.04.2019 r.
26. Henryk Ryszard Zieliński	29.07.2018 r.	04.05.2019 r.
27. Sandra Zofia Żyła	04.06.2018 r.	12.05.2019 r.

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

Dnia 19 stycznia 2019 r. Anna Pruś i Jakub Jerzy Oramus

Dnia 16 marca 2019 r. Edyta Maria Musiał i Krzysztof Marcin Śmiałek

Dnia 27 kwietnia 2019 r. Magdalena Katarzyna Wiecheć i Bogdan Jan Jagódka, Karolina Stasiłowicz i Paweł Stanisław Pacyna

Dnia 29 kwietnia 2019 r. Maria Janina Gielczyńska Ożóg i Mieczysław Ożóg

Dnia 03 maja 2019 r. Monika Beata Skoczyńska Pruszyńska i Bartosz Szymon Poździk

KRONIKA ŻAŁOBNA

	ur.	zm.
01. Janina Stanisława Heretyk	09.07.1939 r.	13.04.2019 r.
02. Radosław Ryszard Dudziński	22.10.1977 r.	15.04.2019 r.
03. Marian Mars	25.10.1928 r.	16.04.2019 r.
04. Romana Gramatyka	27.05.1935 r.	18.04.2019 r.
05. Jerzy Stanisław Wypijewski	01.05.1935 r.	19.04.2019 r.
06. Kazimierz Musiałek	07.03.1939 r.	20.04.2019 r.
07. Jerzy Majewski	15.04.1952 r.	22.04.2019 r.
08. Aleksandra Franciszka Klimczyk	16.08.1935 r.	22.04.2019 r.
09. Jerzy Majewski	15.04.1952 r.	22.04.2019 r.
10. Karolina Ludwika Świetlik	31.05.1932 r.	22.04.2019 r.
11. Leszek Tadeusz Młynarczyk	06.09.1956 r.	23.04.2019 r.
12. Jan Gomułka	11.02.1941 r.	23.04.2019 r.
13. Grzegorz Pioterek	19.05.1953 r.	26.04.2019 r.
14. Albin Lichoń	13.10.1936 r.	27.04.2019 r.
15. Robert Stanisław Dziwisz	31.10.1964 r.	28.04.2019 r.
16. Maria Bochenek	07.04.1944 r.	30.04.2019 r.
17. Kazimierz Kleszcz	12.09.1935 r.	04.05.2019 r.
18. Władysław Nawara	22.09.1947 r.	06.05.2019 r.
19. Irena Śmiłowska	28.02.1942 r.	07.05.2019 r.
20. Barbara Okragły	01.12.1934 r.	09.05.2019 r.

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA W ARCE PANA**Niedziele:**

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 12:30 (chrzty), 16:00, 17:30, 19:00

Święta Kościelne:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 16:00, 18:00

Dni Powszednie:

6:00, 6:30, 7:00, 7:30, 8:00 (grota MB Fatimskiej), 11:00 (grota MB Fatimskiej), 18:00

Spowiedź Święta - w Kaplicy pojednania:

Dni powszednie: 6:00-8:30; 16:30-18:00; w niedziele i święta: przed Mszą św.

Pierwsze piątki: 6:00-8:30; 15:00-18:00

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 7:00 i 18:00**Nabożeństwa Fatimskie:** od maja do października 13 każdego miesiąca o godz. 18:00

Nocne czuwania cały rok 13 każdego miesiąca od 20:00 do 5:00

Odpust: I. MB Królowej Polski - 3 maja; II. Matki Bożej Fatimskiej - 13 września

Sacramentum
zakład usług pogrzebowych

os. Szklane Domy 1

TEL. CAŁODOBWE:

575 000 159, 575 000 859, 12 307 00 93

Świadczymy kompleksową obsługę
- Bezgotówkowe rozliczanie pogrzebów
(ZUS, KRUS, MSWiA, WBE)
- Przewóz zmarłych 24/7

SACRAMENTUM-POGRZEBY.PL

GŁOS
Arki Pana

„Głos Arki Pana” jest dostępny w:

- Grocie MB Fatimskiej
- na stoliku pod organami (w niedziele)
- redakcji Głosu Arki Pana (obok wejścia na plebanię)

Biuro Podróży „GALEON”

Laureat konkursu „ODYS’2007”
za najlepszą ofertę własną
w turystyce młodzieżowej

www.galeon.krakow.pl**zaprasza na****NOWA STRONA WWW - ZAPRASZAMY****KOLONIE i OBOZY LATO’ 2019****Morze****PODDĄBIE** - 13 dni (25.07. - 06.08.) **cena: 1640,-****SIANOŻĘTY** - 14 dni (20.07. - 02.08.) **cena: 1780,-****POGORZELICA** - 14 dni (10.07. - 23.07.) **cena: 1690,-****Jeziora i góry****ROZTOCZE - KRASNOBRÓD (Jez. Krasnobrodzkie)**- 10 dni (09.07. - 18.07.) **cena: 1299,-****Góry****MURZASICHLE z basenem i 2 PARKI WODNE!**- 8 dni (07.07. - 14.07. i 03.08. - 10.08.) **cena: 1090,-****MAŁE CICHE, SŁOWACJA i 2 PARKI WODNE**- 7 DNI (10.08. - 16.08.) **cena: 990,-****KORBIELÓW + BASENY + SŁOWACJA - PARK WODNY**- 11 dni (24.07. - 03.08.) **cena: 1350,-****ZATRUDNIMY** dod. WYCHOWAWCÓW-NAUCZYCIELI (b. dobre warunki współpracy)**WYCIEZKI ZAGRANICZNE oraz PIELGRZYMKI****1. Śl. Boży O. WENANTY KATARZYNIĘC - POLSKI CHARBEL - KALWARIA PAĆLAWSKA, PRZEMYŚL** - pielgrzymka - 2 DNI

29 - 30.VI.2019 - cena: 299 zł (przejazd komfort. autokarem, 1 nocleg w hotelu, 1 śniadanie, 1 obiadokolacja, 1 dod. obiad, opieka duszpasterza i pilota/przewodnika, ubezpieczenie NNW)

2. WŁOCHY: m. in. O. DOLINDO RUOTOLO, św. O. PIO, św. RITA RZYM, WATYKAN, PADWA, CASCIA, CIVITAVECCHIA, NEAPOL, POMPEJE, MONTE S. ANGELO, S.G. ROTONDO, RIMINI, MARIAZELL pielgrzymka 11 DNI 17/18.VII. - 27.VII.2019 cena: 799 zł + 415 eur tj. ok. 2580 zł (przejazd komfort. autokarem, 9 noclegów, 9 śniadań wzmocnionych i 9 obiadokolacji, opieka duszpasterza i pilota/przewodnika, ubezpieczenie NNW i KL)**3. BUŁGARIA - "W Zachodniej Bułgarii - Monastery i Cuda Przyrody" - m.in.: ROŻENSKI MONASTYR, BANSKO, VELINGRAD, RYLSKI MONASTYR (Unesco), spacer wśród MELNICKICH i SZTOBSKICH PIRAMID, MELNIK, MACEDONIA PIRYŃSKA, BOROVEC, SAMOKOV, MUSAŁA, SOFIA. WIECZÓR BUŁGARSKI**

- wycieczka 13 - 21.IX. - 9 DNI cena: 1990 zł

(przejazd komfort. autokarem, 6 noclegów, 6 śniadań, 6 obiadokolacji, opieka pilota, przewodnicy miejscowi, "Wieczór Bułgarski" z degustacją potraw, wina i tańcami, kolejka gondolowa na Husałę, ubezpieczenie NNW i KL, TFG)

4. MEDZIUGORJE - Bośnia i Hercegowina(ceny i informacje w biurze i na www.galeon.krakow.pl):

- FESTIWAL MŁODYCH "MLADIFEST" - pielgrzymka - 8 DNI 31.07. - 07.08.2019 r.

- MAGNIFICAT "UZDROWIENIE W SERCU MARYI" - pielgrzymka - 8 DNI 10 - 17.11.2019 r.

WYCIEZKI SZKOLNE i DLA FIRM, ORGANIZACJI - Polska i Europa

Zapraszamy do współpracy **ORGANIZATORÓW IMPREZ**
(dla grup specjalne zniżki)!

ZAPISY i INFORMACJE:**Biuro Podróży „GALEON”** 31-959 Kraków, os. Górali 5

czynne: pon. - piątek 10.30 - 17.00

budynek Ośrodka Kultury C.K. Norwida i Kina „Sfinks”

tel./fax: 12 642 26 20, tel. 12 684 01 48, tel. 511 440 930

e-mail: galeon@galeon.krakow.plwww.galeon.krakow.pl

Zapraszamy do wspólnych wyjazdów, pielgrzymowania i do kontaktu z nami.

01 05 2019 MAJÓWKA

03 05 2019 ODPUST PARAFIALNY

13 05 2019 FATIMA

